

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Š., bytom Ž., zastúpený *Mgr. Peter Miklóssy, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Hlavná 1221, Vrábľa*, proti odporcovi: **Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky**, Námestie Ľudovíta Štúra 1, Bratislava, v konaní o návrhu proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Návrhom doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej v texte len „najvyšší súd“ alebo „NS SR“ dňa 9. apríla 2013 sa navrhovateľ domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží odporcovi povinnosť konať a rozhodnúť o návrhu navrhovateľa na zrušenie ochrany osobitne chránenej časti prírody a krajiny, pozemku s parc. č. 2898, druh pozemku orná pôda vo výmere 20508 m², takto zapísaný Správou katastra Nové Zámky v LV č. X. pre katastrálne územie V., ako súčasť Chráneného vtáčieho územia Žitavský luh, ktorého ochrana bola vyhlásená vyhláškou Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej len „MŽP SR“) č. 31/2008 Z. z., ktorou sa vyhlasuje Chránené vtáčie územie Žitavský luh, a to najneskôr v lehote troch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Zároveň žiadal uložiť odporcovi povinnosť nahradiť mu do troch dní

od právoplatnosti tohto rozhodnutia trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia vo výške 331,13 €, ktoré v rámci návrhu vyčíslil.

Navrhovateľ v návrhu uviedol, že ako spoluvlastník pozemku s parc. č. 2898, druh pozemku orná pôda vo výmere 20508 m², takto zapísaný Správou katastra Nové Zámky v LV č. X. pre katastrálne územie V., ako súčasť Chráneného vtáčieho územia Žitavský luh – ktorého ochrana bola na základe ustanovenia § 26 ods.6 zák. č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 543/2002 Z.z.“ alebo „zákon o ochrane prírody a krajiny“) vyhlásená vyhláškou MŽP SR č. 31/2008 Z.z., ktorou sa vyhlasuje Chránené vtáčie územie Žitavský luh – podal na základe ustanovenia § 53 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z.z. návrh na zrušenie ochrany osobitne chránenej časti prírody a krajiny, ktorým sa domáhal zrušenia ochrany uvedeného pozemku.

Navrhovateľ ako dôvod zrušenia ochrany uviedol skutočnosť, že predmet ochrany stanovený vyhláškou MŽP SR č. 31/2008 Z.z. zanikol. Druhy vtákov, na účely zabezpečenia prežitia ktorých bolo Chránené vtáčie územie Žitavský luh vyhlásené, sa na pozemku s parc. č. 2898 v kat. úz. V. vôbec nevyskytujú. Na tomto pozemku tieto druhy vtákov nehniezdia, nelovia tu a nezbierajú tu potravu a nejedná sa ani o pozemok, na ktorom by mali oddychové miesta, resp. migračné miesta. Uviedol, že dňa 7. januára 2013 bolo jeho právnomu zástupcovi doručené stanovisko odporcu sp. zn. 3967/2012-2.1 zo dňa 2. januára 2013, podľa záveru ktorého nemá byť daný dôvod na zmenu osobitne chránenej časti prírody a krajiny vyňatím predmetnej parcely z Chráneného vtáčieho územia Žitavský luh. Ako dôvod svojho stanoviska odporca uviedol, že z kritériových druhov vtákov sa na tejto parcele majú vyskytovať kaňa močiarna a chriaštel bodkovaný, resp. ako dôvod uviedol význam lokality, hoci len potenciálny, ako hniezdny, potravný ako migračný biotop pre druhy vtákov, kvôli ktorým bola ochrana vyhlásená.

Navrhovateľ s poukazom na ust. § 53 ods. 1, 2 zákona č. 543/2002 Z.z., ktoré citoval, odporcovi v súvislosti s vyššie uvedeným návrhom na zrušenie ochrany osobitne chránenej časti prírody a krajiny **vytkol skutočnosť, že ako príslušný orgán verejnej správy v danom prípade nekonal bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným zákonom č. 543/2002 Z. z., nevykonal týmto zákonom predpísané úkony**, z ktorého dôvodu sa na základe ust. § 250t ods. 1 O.s.p. domáhal, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Uviedol, že vo veci nebolo, hoci malo byť vykonané konanie v zmysle príslušných ust. zákona č. 543/2002 Z. z., pričom z ust. § 53 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z. z.

vyplýva, že na zrušenie ochrany sa vzťahujú obdobne ust. §§ 50 a 51 tohto zákona. Teda odporca vo veci pri prejednaní daného návrhu mal postupovať v zmysle ust. § 50 zákona č. 543/2002 Z. z. Inými slovami, navrhovateľ mal za to, že na základe návrhu na zrušenie ochrany osobitne chránenej časti prírody a krajiny, malo byť vo veci vykonané konanie postupom stanoveným zákonom č. 543/2002 Z. z. a tým, že vo veci konanie vykonané nebolo, nemohol uplatňovať žiadne práva, ktoré mu ako účastníkovi konania prislúchajú. ***Vo veci neboli vykonané žiadne úkony a žiadne dokazovanie, ktoré by bolo zamerané na meritum veci, t. j. na to, či predmet ochrany na danom pozemku, trvá alebo nie.*** Ministerstvo bez akéhokoľvek dokazovania len oznámilo zamietavé stanovisko, ktoré je navyše založené na nepravdivých skutočnostiach. Stanovisko ministerstva je tak arbitrárne a nepreskúmateľne. Ide o situáciu, kedy navrhovateľovi hmotné právo zakladá subjektívny nárok na podanie návrhu na zrušenie ochrany osobitne chránenej časti prírody a krajiny, pričom konanie o takomto návrhu, jeho štádiá a konkrétne úkony, ktoré majú byť vykonané, ustanovenie § 50 zákona č. 543/2002 Z. z. presne stanovuje. Tu však ***zámer zrušenia ochrany vyhlásený nebol, nebola o ňom informovaná verejnosť, nebolo možné podávať pripomienky (napríklad k podkladom od Štátnej ochrany prírody SR, ktoré síce odporca vo svojom liste spomína, vôbec však nie je zrejmé o aké podklady sa má jednať) a neuskutočnilo sa žiadne prerokovanie návrhu, resp. prípadných podmienok.*** Rovnako je povinnosťou odporcu ***vykonať v konaní o návrhu na zrušenie ochrany osobitne chránenej časti prírody a krajiny riadne dokazovanie zamerané na to, či predmet ochrany, tak ako je tento stanovený príslušnou vyhláškou, trvá alebo nie. Účelom dokazovania je získanie podkladov pre správne rozhodnutie a preukázanie správnosti rozhodnutia a ako také je toto dokazovanie nevyhnutné. Aj tu platí všeobecná zásada, v zmysle ktorej rozhodnutia, resp. stanoviská správnych orgánov musia vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.*** Bez toho, že by takéto dokazovanie vykonané bolo, nie je možné opodstatnenosť návrhu vôbec posúdiť, resp. bez vykonaného dokazovania, o ktoré by sa stanovisko odporcu malo opierať, je toto stanovisko a samotný postup odporcu arbitrárny a nepreskúmateľný. Podľa názoru navrhovateľa, pri akceptácii postupu odporcu, by on, resp. akákoľvek iná osoba, ktorej vlastnícke právo je dotknuté vyhlásenou ochranou, v podstate nemala reálnu možnosť domáhať sa preskúmania opodstatnenosti trvania vyhlásenej ochrany a jej právo podať návrh na zrušenie ochrany by tak bolo len vyslovene formálne. Zákon však toto oprávnenie vlastníčkovi pozemku ako subjektu, ktorého výkon vlastníckeho práva je vyhlásenou ochranou výrazne, ak nie úplne obmedzený, priznáva a tomu musí zodpovedať povinnosť správneho orgánu vecou sa v zmysle zákon a postupom stanoveným zákonom zaoberať. Samozrejme

aj tu je zrejme potrebné zachovať určitú rovnováhu a myslieť na to, aby správny orgán nemusel znovu a znovu vykonávať dokazovanie pri opakovane a bezdôvodne podávaných návrhoch na zrušenie ochrany. Ale v tomto prípade sa jedná o prvý návrh na zrušenie ochrany, návrh, ktorý sa týka konkrétne pozemku, a návrh, ktorý sa opiera o konkrétne pozorovania, z ktorých vyplýva, že druhy vtákov, na účely zabezpečenia prežitia ktorých bolo Chránené vtáčie územie Žitavský luh vyhlásené, sa na predmetnom pozemku vôbec nevyskytujú.

V tejto súvislosti poukázal navrhovateľ aj na nasledovné.

Chránené vtáčie územie Žitavský luh bolo vyhlásené na účel zabezpečenia priaznivého stavu biotopov druhov vtákov európskeho významu a biotopov sťahovaných druhov vtákov chriašťa bodkovaného, kačice chrapľavej a kane močiarnej a zabezpečenia podmienok ich prežitia a rozmnožovania (§ 1 ods. 1 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 31/2008 Z. z., ktorou sa vyhlasuje Chránené vtáčie územie Žitavský luh). **Účelom vyhlásenia ochrany nebol a nemôže byť „potenciálny význam“ lokality ako biotopu pre dané druhy vtákov (potenciálny význam môže mať v podstate ktorákoľvek iná lokalita), ale skutočný výskyt týchto druhov a skutočné využitie určenej lokality danými druhmi pri hniezdení a pod.** Za chránené územia možno vo všeobecnosti vyhlásiť lokality, na ktorých sa nachádzajú biotopy chránených druhov (§ 17 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z.z.), pričom biotop sa rozumie miesto výskytu určitého druhu (§ 2 ods. 2 písm. r/ zákona č. 543/2002 Z.z.). Práve preto je potrebné vykonať na predmetnom pozemku riadne zisťovanie výskytu druhov vtákov, kvôli ochrane ktorých bolo aj na tomto pozemku vyhlásené Chránené vtáčie územie Žitavský luh. Len týmto spôsobom je možné preukázateľne zistiť opodstatnenosť, resp. neopodstatnenosť ďalšieho trvania ochrany v danej lokalite.

Navrhovateľ svoj návrh doplnil podaním z 20. mája 2013, došlým na NS SR dňa 24. mája 2013. V tomto podaní uviedol, že hoci je možné akceptovať potrebu vyhodnotenia významu parcely pre kritériové druhy vtákov, nemôže ísť o význam čisto potenciálny. **Oproti významu lokality pre vtákov tu totiž stojí podstatné obmedzenie vlastníckeho práva k pozemkom v danej lokalite** a odpoveď na otázku trvania predpokladov vyhlásenej ochrany je potrebné hľadať predovšetkým v zákone, a nie len v prírodovede. Účelom vyhlásenia ochrany nebol a nemôže byť len „potenciálny význam“ lokality ako biotopu pre dané druhy vtákov (potenciálny význam môže mať v podstate ktorákoľvek iná lokalita), ale skutočný výskyt týchto druhov a skutočné využitie určenej lokality danými druhmi pri hniezdení a pod. Uvedené vyplýva priamo zo zákona č. 543/2002 Z. z.. Za chránené územia možno

vo všeobecnosti vyhlásiť lokality, na ktorých sa nachádzajú biotopy chránených druhov (§ 17 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z.), pričom biotopom sa rozumie miesto výskytu určitého druhu (§ 2 ods. 2 písm. r/ zákona č. 543/2002 Z. z.). Z kritériových druhov vtákov sa na dotknutom pozemku majú podľa Štátnej ochrany prírody SR vyskytovať kaňa močiarna a chriaštel bodkovaný. Uvedené tvrdenie však nie je ničím doložené. Ak by malo byť toto tvrdenie pravdivé, prečo štátna ochrana prírody SR ako dôkaz výsledky príslušného monitoringu nepredložila a prečo vo svojom stanovisku opakovane zdôrazňuje len potenciálny význam lokality? Dané tvrdenie pravdivé nie je. Navrhovateľ uviedol, že kritériové druhy vtákov sa na predmetnom pozemku nevyskytujú a tento pozemok vôbec nevyužívajú. Uvedenú skutočnosť doložil čestným prehlásením členov poľovníckej spoločnosti ŽITAVA, ktorí tieto druhy vtákov, t. j. kačicu chrapľavú a chriašteľa bodkovaného v danej lokalite počas pravidelného denného monitorovania nesponzorovali už niekoľko rokov. Ďalšie trvanie ochrany na danom pozemku je neopodstatnené, pričom potrebné si je uvedomiť aj skutočnosť, že predmetný pozemok, ktorého je navrhovateľ spoluvlastníkom sa nachádza na okraji chráneného vtáčieho územia a bezprostredne susedí so zastavaným územím obce. Podľa názoru navrhovateľa je potrebné vykonať na predmetnom pozemku riadne zisťovanie výskytu druhov vtákov, kvôli ochrane ktorých bolo aj na tomto pozemku vyhlásené Chránené vtáčie územie Žitavský luh. Len týmto spôsobom je možné preukázateľne zistiť opodstatnenosť, resp. neopodstatnenosť ďalšieho trvania ochrany v danej lokalite. Poukázal aj na to, že samotná Štátna ochrana prírody SR vo svojom stanovisku vzala do úvahy možnosť vykonania dokazovania formou kontroly, resp. monitoringu kritériových druhov vtákov, na účely ktorej požaduje písomné doklady a vytýčenie hraníc pozemku na mieste samom. Uviedol tiež, že v súvislosti s vykonaním dokazovania je potrebné zadovážiť aj podklady k zmene parcelácie pozemkov v danej lokalite, keď v súčasnej dobe už čísla parcel uvedené v prílohách vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 31/2008 Z. z., ktorou sa vyhlasuje Chránené vtáčie územie Žitavský luh nie sú všetky aktuálne (ako aj to práve pri parcele žalobcu), a to v dôsledku vykonania projektu pozemkových úprav na základe rozhodnutia ObPÚ Nové Zámky č. ObPÚ-9-12/5947/ZK zo dňa 13. júla 2012, právoplatného dňa 30. júla 2012, do katastra nehnuteľností zapísané Správou katastra Nové Zámky pod Z 4857/2012. Samotná Štátna ochrana prírody SR vo svojom stanovisku priznáva, že nedisponuje aktuálnymi podkladovými dátami pre zobrazenie hraníc dotknutej parcely. Skutočnosť, že odporca vydal zamietavé stanovisko aj bez týchto podkladov opätovne svedčí o porušení zásady, podľa ktorej rozhodnutia, resp. stanoviská správnych orgánov musia vychádzať zo spoľahlivého zistenia skutočného stavu veci.

II.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že na návrh navrhovateľa na zrušenie osobitne chránenej časti prírody a krajiny, ktorým sa domáhal ochrany svojho pozemku, reagoval listom z 2. januára 2013 č. 3967/2012-2.1, v ktorom objasnil na základe stanoviska a podkladov od Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky svoj zamietavý postoj k návrhu navrhovateľa a dal mu na vedomie, že nie je daný dôvod na zmenu osobitne chránenej časti prírody a krajiny vyňatím pozemku z CHVÚ Žitavský luh. Uviedol, že v predmetnom stanovisku sa tvrdenie o význame lokality, hoci len potenciálnom, ako hniezdnom, potravnom alebo migračnom biotope spomína v súvislosti s vymedzovaním chránených vtáčích území a nie v spojitosti s predmetnou parcelou č. 2898, ktorá je v spoluvlastníctve navrhovateľa.

S poukazom na ustanovenie § 53 ods.1 zákona o ochrane prírody a krajiny, ktorý citoval, odporca uviedol, že **podanie návrhu na zmenu alebo zrušenie osobitne chránenej časti prírody a krajiny, ktorou je chránené vtáčie územie**, podľa uvedeného ustanovenia zákona o ochrane prírody a krajiny **je podmienené preukázaním neexistencie predmetu ochrany chráneného územia**.

Po obdržaní návrhu navrhovateľa ako spoluvlastníka dotknutého pozemku si odporca vyžiadal stanovisko odbornej organizácie Štátnej ochrany prírody SR, podľa ktorého zákonom č. 543/2002 Z. z. požadované podmienky v danom prípade splnené neboli, a preto navrhovateľa stanoviskom z 2. januára 2013 č. 3967/2012-2.1 vyrozumel, že jeho návrh je neodôvodnený. Odporca uviedol, že nepostupoval podľa § 50 zák. č. 543/2002 Z. z. jednak z dôvodu, že nemá kompetenciu konať podľa tohto ustanovenia, nakoľko vecne príslušným štátnym orgánom podľa § 50 zák. č. 543/2002 Z. z. je obvodný úrad životného prostredia v sídle kraja, ale predovšetkým preto, že podľa § 53 ods.1 zák. č. 543/2002 Z. z., **predpokladom začatia konania podľa § 50 zák. č. 543/2002 Z. z. je zistenie nových skutočností, ktoré majú závažný vplyv na predmet ochrany alebo zánik predmetu ochrany**, resp. v prípade podania návrhu vlastníka (nájomcu) nehnuteľnosti naplnenie podmienky, že **predmet ochrany už nie je zrejмый alebo zanikol**. Vzhľadom na uvedenú zákonnú podmienku nemôže byť predmetom konania podľa § 50 akýkoľvek návrh vlastníka (správcu, nájomcu) pozemku, resp. inej osoby ale len návrh, ktorý je opodstatnený.

Odporca ďalej poukázal na skutočnosť, že pokiaľ orgán ochrany prírody nezistil žiadne dôvody na zmenu alebo zrušenie osobitne chránenej časti prírody a krajiny v dôsledku absencie, resp. nesplnenia zákonných podmienok, samotný proces podľa § 50 ods. 1 až 4

zákona o ochrane prírody a krajiny, ktorého vykonanie navrhovateľ požaduje, by bol absolútne zbytočný a neúčelný, keďže jeho predmetom by bolo prerokovanie pripomienok vlastníka pozemku k návrhu, ktorý sám podal. Navrhovateľ síce tvrdí, že by mal možnosť napríklad podať pripomienky k podkladom Štátnej ochrany prírody SR, avšak hypoteticky zverejnený zámer by v tomto prípade žiadne podklady od Štátnej ochrany prírody SR neobsahoval, keďže táto organizácia s návrhom navrhovateľa nesúhlasila.

Odporca uviedol, že vo veci návrhu navrhovateľa nerozhodoval v správnom konaní z dôvodu, že nešlo o konanie v zmysle § 1 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) z nasledovných dôvodov, z ktorých každý sám osebe vylučoval takýto postup:

1. kompetencia rozhodnúť o návrhu navrhovateľa zo žiadneho ustanovenia zákona o ochrane prírody a krajiny odporcovi nevyplývala, zákon o ochrane prírody a krajiny v ust. § 53 ani v iných svojich ustanoveniach neuvádza, že o návrhu na zrušenie osobitne chránenej časti prírody a krajiny rozhodujú štátne orgány ochrany prírody a krajiny v správnom alebo inom konaní,
2. zákon o ochrane prírody a krajiny v § 53 ods.1 ustanovuje, že zmena alebo zrušenie osobitne chránenej časti prírody a krajiny sa vykoná rovnakým spôsobom, akým sa podľa tohto zákona vyhlasuje ochrana osobitne chránenej časti prírody a krajiny, t. j. podľa ustanovenia § 50 zákona o ochrane prírody a krajiny, ktoré upravuje proces tvorby a vydania normatívneho právneho aktu, ktorý je automaticky vylúčený z aplikácie správneho poriadku (viď napr. odôvodnenie rozhodnutia Ústavného súdu SR – nález Pl. ÚS 22/06-81 z 1. októbra 2008),
3. navrhovateľ nebol v zmysle § 53 ods.1 zákona o ochrane prírody a krajiny oprávnený na podanie návrhu, nakoľko nebola splnená podmienka uvedená v predmetnom ustanovení „*už nie je zrejмый predmet ochrany alebo tento zanikol*“ viď napr. stanovisko Štátnej ochrany prírody SR č. ŠOP SR/4178/2012 zo 4. decembra 2012),
4. posúdenie existencie predmetu ochrany chráneného územia nie je rozhodnutím o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických alebo právnických osôb, takéto účinky môže mať len všeobecne záväzný právny predpis, ktorým sa chránené územie vyhlasuje alebo zrušuje, v praxi návrh na zmenu alebo zrušenie osobitne chránenej časti prírody a krajiny podáva Štátna ochrana prírody SR a posudzuje orgán ochrany prírody príslušný na vyhlásenie chráneného územia mimo

správneho konania, odporca obdobný postup zvolil aj v prípade návrhu navrhovateľa, keďže v zmysle § 53 ods.1 zákona o ochrane prírody a krajiny môže takýto návrh podať akákoľvek osoba a zo zákona o ochrane prírody a krajiny ani z iného všeobecne záväzného právneho predpisu nevyplývalo, že by mal v danom prípade postupovať inak.

K námietke navrhovateľa, že v predmetnej veci nebolo vykonané žiadne dokazovanie odporca uviedol, že svoj postoj vyjadril na základe odborného stanoviska Štátnej ochrany prírody SR, o čom bol navrhovateľ informovaný v stanovisku odporcu a v prípade záujmu bol oprávnený si toto odborné stanovisko vyžiadať alebo vyhotoviť z neho fotokópiu. Odporca ohliadku predmetného posudku nevykonal jednak z dôvodu, že táto nebola odporučená zo strany Štátnej ochrany prírody SR a tiež z dôvodu, že takáto ohliadka by nemala žiadnu výpovednú hodnotu, keďže existenciu predmetu ochrany chráneného vtáčieho územia možno posúdiť len na základe dlhodobého monitoringu stavu druhov vtákov, na ochranu ktorých bolo vyhlásené.

Vyhláška ministerstva č. 31/2008 Z. z., ktorou sa vyhlasuje CHVÚ Žitavský luh obsahuje zákazy, ktoré čiastočne obmedzujú vlastníkov (nájomcov) pri bežnom obhospodarovaní pozemkov. Nemožno sa však stotožniť s tvrdením navrhovateľa, že by úplne obmedzovali výkon vlastníckeho práva. Vyhlásenie, zmena a zrušenie osobitne chránených častí prírody a krajiny sa v zmysle zákona o ochrane prírody a krajiny realizuje formou všeobecne záväzného právneho predpisu. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález PL. ÚS 22/06-81 zo dňa 1. októbra 2008) vo vzťahu k normatívnym právnym aktom sa fyzické osoby a právnické osoby môžu brániť bezprostredne využívaním svojich politických práva sprostredkovane iniciovaním konania štátnych orgánov taxatívne uvedených v čl. 130 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktoré majú procesnú spôsobilosť na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ústavy.

Zákon o ochrane prírody a krajiny žalobcovi nezakladá automaticky nárok na podanie návrhu na zrušenie osobitne chránenej časti prírody a krajiny, nakoľko oprávnenie na podanie takéhoto návrhu je podmienené skutočnosťami, ktoré majú závažný vplyv na predmet ochrany alebo zánik predmetu ochrany, pričom tieto zákonné predpoklady v prípade návrhu navrhovateľa neboli naplnené. Otázka zaradenia pozemku v spoluvlastníctve navrhovateľa do CHVÚ Žitavský luh bola už vo veľkej miere riešená v čase vyhlasovania uvedeného chráneného územia, ako aj v procese schvaľovania územného plánu obce Maňa, do ktorej

katastrálneho územia predmetný pozemok patrí. Vychádzajúc zo samotného tvrdenia navrhovateľa, MŽP SR nebolo povinné sa podaným návrhom na zrušenie ochrany osobitne chránenej časti prírody a krajiny zaoberať z dôvodu jeho bezdôvodnosti. Dotknutý pozemok je súčasťou CHVÚ Žitavský luh vyhláseného vyhláškou MŽP SR č. 31/2008 Z. z., ktorou sa vyhlasuje CHVÚ Žitavský luh. Na časti predmetného pozemku sa nachádza tiež ochranné pásmo prírodnej pamiatky Rieka Žitava s tretím stupňom ochrany. Účelom ochrany CHVÚ Žitavský luh je zabezpečenie priaznivého stavu biotopov druhov vtákov európskeho významu a biotopov sťahovavých druhov vtákov chriašteľa bodkovaného (*Porzana porzana*, kačice chrapľavej (*Anas querquedula*) a kane močiarnej (*Circus aeruginosus*), ako aj zabezpečenie podmienok ich prežitia a rozmnožovania. Biotop druhu zákon o ochrane prírody a krajiny v ustanovení § 2 ods. 2 písm. w/ definuje ako „biotop, v ktorom jedince tohto druhu majú prirodzené podmienky na život alebo na niektorú z fáz života“.

Vyjadrenie navrhovateľa, že sa výberové druhy CHVÚ Žitavský luh na predmetnom pozemku nevyskytujú je účelové, nepravdivé a nevychádza zo žiadnych odborných podkladov. Predmetný pozemok je spolu s časťou ornej pôdy na susedných parcelách a ďalšími plochami s lúčnym úhorom v časti Gedra pravidelne počas jarných mesiacov marec - jún podmáčaná a zaplavená podzemnou vodou, ktorá sa v tejto časti hromadí zo zrážok, resp. je tu vytláčaná podzemná voda z Hronskej pahorkatiny. Na predmetných plochách sa vyskytujú bývalé ramená rieky Žitavy, ktoré zanikli počas vodohospodárskych úprav v území. Predmetné pozemky sú počas jarného zaplavenia a podmáčania súvislou plochou plytkej mokrade so striedajúcimi sa ostrovmi lúčnej vegetácie. Tieto plochy sú pravidelne využívané výberovými druhmi CHVÚ - *Anas querquedula* a *Circus aeruginosus*. Ku koncu jari a začiatkom leta voda z lokalít ustupuje, v prípade suchších rokov plochy nemusia byť zaplavené vôbec a v takom prípade je výskyt výberových druhov obmedzený na loviská *Circus aeruginosus*. Lokalita je mapovaná ako súvislý celok a počas mapovania vtáky nie sú zaznamenávané podľa výskytu na parcelách, nakoľko sa vtáky pohybujú na celej lokalite.

Odporca ďalej k jednotlivým druhom posudzovaných vtákov európskeho významu a biotopov sťahovavých vtákov uviedol nasledovné.

Chriaštel' bodkovaný (Porzana porzana)

CHVÚ Žitavský luh v rámci Nitrianskeho kraja, okresu Nové Zámky je jednou z dvoch posledných lokalít, kde sa druh vyskytuje pravidelne počas migrácie a pravdepodobne je už i posledným hniezdnym refúgiom druhu (po lokalite NPR Parížske močiare) na základe posledných ornitologických monitoringov (Lengyel, Gúgh). V okolí CHVÚ Žitavský luh (na strednom toku Žitavy) sa už nenachádzajú žiadne iné vhodné potravné biotopy a ani možné iné hniezdiská druhu, územie je pre druh významné aj počas migrácie, čo dokazujú nielen súčasné, ale aj historické údaje (Babó 1983, Lengyel 1992). Na predmetnom pozemku sa vyskytujú vhodné biotopy v čase zaplavenia lokality. Ďalšia fragmentácia a znižovanie súčasných potravných a migračných biotopov v kontexte stredného toku rieky Žitavy môže mať za následok zánik hniezdnej populácie druhu v CHVÚ Žitavský luh. Likvidácií mokradí je pritom známym faktorom ohrozujúcim tento druh (Trnka 2002).

Výskyt v časti Dolná Gedra je obmedzený na obdobia s prítomnosťou vody. Druh využíva zaplavené a podmáčané porasty v močiaroch a mokrých lúkach. Predmetná parcela spolu s pozemkami na Dolnej Gedre predstavuje dôležité biotopy pre daný druh najmä v jarnom období počas ťahu a obsadzovania hniezdných teritórií. Pre udržanie hniezdných teritórií je dôležité zachovanie všetkých biotopov bez fragmentácie k čomu by vyňatie z CHVÚ prispelo. To, že výskyt predmetného druhu v území bol potvrdený, preukazujú tiež aktuálne údaje z publikácie Chránené vtáacie územie Žitavský luh (Gúgh et al. 2011) od autorov J.Gúgh, J.Lengyel, M.Sádovský s odbornou asistenciou T.Babóa, ktorý v území uskutočňoval prvý ornitologický prieskum od roku 1973. Aktuálne ornitologické údaje o výskyte predmetného druhu aj z roku 2012 sú zverejnené online v ornitologickej databáze Slovenskej ornitologickej spoločnosti/BirdLife Slovensko, Ochrany dravcov na Slovensku a Ústavu zoológie Slovenskej akadémie vied (Gúgh 2013). V predmetnej publikácii sú uvedené všetky pozorovania druhu, ktoré nie sú obmedzované len na predmetnú parcelu a lokalitu Dolná Gedra, ale na celé CHVÚ Žitavský luh. V rokoch 1997 - 2011 bolo v CHVÚ Žitavský luh zaznamenaných 1-3 teritoriálnych samcov, rovnako ako aj neskôr. Na lokalite ale boli zaznamenané aj juvenilny (Gúgh et al. 2011, Gúgh 2013). Tieto pravidelné pozorovania dostatočne preukazujú hniezdenie a prítomnosť hniezdných teritórií na lokalite. Hniezdna hustota tak je 0,6-1,9 p/km² (celé CHVÚ Žitavský luh má rozlohu 155,4 ha), čo je hodnota umiestnená v rámci intervalu zisteného na vhodnom hniezdnom biotope v Estónsku 0,5-4 p/km² (Leibak et al. 1994). Veľkosť hniezdného teritória, ktoré potrebujú

chriaštele na prežitie tak bola v optimálnych rokoch pod 51,8 ha. Tieto teritória, ktoré sú dôležité aj ako trofická základňa, zahŕňajú aj predmetnú parcelu v čase vlhkých rokov dôležitú pre udržanie teritória.

Zisťovanie výskytu druhu vyžaduje znalosť hlasových prejavov a etológie druhu. Nakoľko ide o druh s aktivitou počas šera a noci, jeho zaznamenávanie vyžaduje špecifický monitoring. Druh žije skrytým spôsobom života a jeho hlasové prejavy je možné zaznamenať najmä v tomto období. Presná lokalizácia druhu na základe hlasových prejavov je veľmi náročná, navyše je druh v rámci vhodných biotopov výrazne mobilný. Hniezda nie sú dohľadávané, z ochranárskych dôvodov sa takýto spôsob mapovania neuplatňuje, nakoľko výrazne ohrozuje vtáky a znižuje úspešnosť hniezdenia. Pri malom počte hniezdnych párov by dohľadanie čo i len jedného hniezda mohlo viesť k atrahovaniu predátorov a následnému zničeniu predmetu ochrany.

Kaňa močiarna (*Circus aeruginosus*)

Trvalé trávne porasty využíva druh ako loviská počas migrácie a hniezdenia (Gúgh et al. 2011). Potravná báza druhu je zložená z drobných zemných hlodavcov a spevavcov. Zachovanie trvalých trávnych porastov je kľúčové pre druh nakoľko okolité poľnohospodárske pozemky neponúkajú vždy dostatočnú potravnú ponuku, najmä v rokoch pestovania kukurice alebo slnečnice. Ďalšia fragmentácia potravných biotopov môže negatívne vplyvať na druh v lokalite a pre zachovanie celého predmetu ochrany v CHVÚ Žitavský luh, keďže pre hniezdenie celej populácie je dôležité nielen zachovanie konkrétneho hniezda, ale aj biotopov a lokalít, ktoré slúžia na zber potravy, ktorým predmetný pozemok je, ako preukazujú mnohé záznamy. Pritom práve zachovanie lúk a pasienkov a celkovej diverzity krajiny je dôležité pre ochranu tohto druhu (Karaska et al. 2002). Pozorovania z lokality Dolná Gedra vrátane predmetnej parcely existujú aj z posledných rokov (Gúgh et al. 2011, Gúgh & Sádovský 2013).

V rámci CHVÚ hniezdi pravidelne 3 - 6 párov (Gúgh et al. 2011) a ako loviská využívajú celú plochu CHVÚ, vrátane lokality Dolná Gedra s lúčnymi pozemkami aj pri mlyne. Druh využíva územie PR Žitavský luh aj na spoločné nocovanie počas jarnej a jesennej migrácie, pričom k nocovaniu využíva porasty rezervácie (nie predmetnej parcely), ale počas zlietavania a denného lovenia využíva druh vo veľkej miere celé územie na lov a odpočinok (Gúgh et al. 2011, Gúgh 2013a, Gúgh 2013b, Gúgh 2013c, Gúgh 2013d, Gúgh 2013e, Gúgh 2013f, Gúgh 2013g, Gúgh 2013h). Z počtov pozorovaní je vidieť, že sa jedná

o územie nadregionálneho významu, pričom takto vysoká koncentrácia vtákov tohto druhu je podmienená práve vďaka vhodným loviskám (trávnaté porasty), ktorých ďalšie ohrozenie likvidáciou by mohlo mať negatívny dopad na výskyt druhu. Kaňa močiarna na predmetnej parcele nehniezdi, ale predmetný pozemok je súčasťou jej lovných teritórií.

Kačica chrapačka (*Anas querquedula*)

Kačica chrapačka územím CHVÚ Žitavský luh početne migruje a aj hniezdi (Gúgh et al. 2011). Počas migrácie využíva plytké mokrade so striedajúcou sa lúčnou vegetáciou, hniezdi na podmáčaných lúkach a v močiaroch s vegetáciou nízkobylinného charakteru. Časť CHVÚ v lokalite Gedra využíva počas zaplavenia pozemkov. Negatívny vývoj a ďalší zánik vhodných biotopov môže negatívne ovplyvniť druh v CHVÚ.

Druh sa na lokalite Dolná Gedra počas hniezdneho obdobia vyskytuje pravidelne v čase zaplavenia a podmáčania lokality (Gúgh 2013a, Gúgh 2013i, Gúgh 2013j).

Navrhovateľ uviedol, že *rozhodujúce pre zabezpečenie cieľov ochrany CHVÚ je zachovanie, prípadne zlepšenie ekologického stavu biotopov, na ktoré sú viazané druhy vtákov, na ochranu ktorých sa CHVÚ vyhlasuje. Pri vymedzení hraníc CHVÚ Žitavský luh sa vychádzalo z najnovších vedeckých poznatkov o špecifických podmienkach tejto oblasti, ktorá si vyžaduje ochranu biotopov vyššie uvedených druhov vtákov.* Keďže vplyvom viacerých faktorov (biotických, abiotických, napr. klimatických a hydrologických) sa hniezdne lokality druhov vtákov menia v čase a priestore, pre zaradenie lokality do CHVÚ nie je rozhodujúcou podmienkou priamo výskyt kritériových druhov vtákov na určitom mieste v určitom čase, ale význam lokality, hoci len potenciálny, ako hniezdny, potravný alebo migračný biotop pre tieto druhy. Pričom dôležité je poznamenať, že *v prípade CHVÚ Žitavský luh sa tu vyskytujú počas migrácie a hniezdenia všetky 3 výberové druhy CHVÚ a predmetná parcela má pre ne význam počas migrácie, zberu potravy a odpočinku.* Potenciálnym výskytom sa rozumie potenciálny výskyt na základe predošlých poznatkov o výskyte druhu v danej lokalite, pričom treba poznamenať, že *v prípade CHVÚ Žitavský luh nehovoríme o potenciálnom výskyte, nakoľko sa v tomto území výberové druhy CHVÚ vyskytujú.*

Zmena hraníc CHVÚ vyhláseného v zmysle čl. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES z 30. novembra 2009 o ochrane voľne žijúceho vtáctva je možná len vo výnimočných a odôvodnených prípadoch. Vychádzajúc z judikatúry Európskeho súdneho

dvora (C-44/95, C-96/98) a usmernení Európskej komisie je to buď v prípade ak prirodzeným vývojom, ktorému nebolo možné predísť alebo zabrániť, došlo k významným zmenám v biotopoch druhov vtákov, na základe ktorých lokalita v CHVÚ stratila svoju ornitologickú hodnotu (napríklad odplavenie hniezdneho ostrova), alebo ak v dôsledku preukázateľného vedeckého omylu bola do CHVÚ zaradená lokalita, ktorá nemá hodnotu pre druhy vtákov európskeho významu alebo sťahovavé druhy vtákov, pre ktorých ochranu bolo územie vymedzené, pričom je nutné brať v úvahu dlhodobé hľadisko, napríklad umožniť potenciálnu zmenu lokalít na rozmnožovanie druhu v rámci rozsiahlejšieho územia. Súčasne musí byť splnená podmienka, že takáto lokalita sa medzičasom nestala významnou lokalitou s pravidelným výskytom iných druhov vtákov európskeho významu alebo sťahovavých druhov vtákov a nie je významná pre integritu CHVÚ (napríklad netvorí ochrannú zónu alebo nie je potenciálnou lokalitou vhodnou na revitalizáciu). Podľa dostupných poznatkov k takýmto skutočnostiam, ktoré by mali viesť k zmene hraníc CHVÚ, nedošlo.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti mal odporca za to, že návrh navrhovateľa je celkom bezdôvodný a neopodstatnený, jeho postup bol v súlade so zákonom o ochrane prírody a krajiny, a preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh navrhovateľa proti nečinnosti orgánu verejnej správy zo dňa 8. apríla 2013 pod sp. zn. 6Sžnč/2/2013 podľa § 250t ods.4 O.s.p. v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

III.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. b/ O.s.p. sa oboznámil s návrhom navrhovateľa, vyjadrením odporcu, ako aj s administratívnym spisom odporcu, preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 250t ods. 4 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa nemožno priznať úspech.

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že navrhovateľ sa svojím návrhom domáhal postupu podľa ustanovení štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku upravujúcej „*Konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy*“ (§ 250t O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 250t ods. 1 O.s.p., fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd

vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa ustanovenia § 250t ods.4 O.s.p., súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. *Nedôvodný* alebo neprípustný *návrh súd zamietne*.

Proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 250t ods.7 O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 250t ods. 8 O.s.p. na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Z citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že na ich základe môže nečinnému orgánu verejnej správy súd uložiť povinnosť zaoberať sa vecou navrhovateľa a vydať o tom rozhodnutie.

Predpokladom priznania uvedenej ochrany fyzickej alebo právnickej osoby súdom v zmysle uvedenej právnej normy je preukázanie, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, a jeho nečinnosťou sú alebo by mohli byť práva alebo právom chránené záujmy fyzickej alebo právnickej osoby porušené alebo inak dotknuté (§ 250t ods. 8 O.s.p. v spojení s § 247 ods. 1 O.s.p.).

Navrhovateľ sa domáhal súdnej ochrany pred tvrdenou nečinnosťou odporcu návrhom podaným podľa § 250t O.s.p., a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uložil odporcovi povinnosť konať a rozhodnúť o návrhu navrhovateľa na zrušenie ochrany osobitne chránenej časti prírody a krajiny, pozemku s parc. č. 2898, druh pozemku orná pôda vo výmere 20508 m², takto zapísaný Správou katastra Nové Zámky v LV č. X. pre katastrálne územie V., ako súčasť Chráneného vtáčieho územia Žitavský luh, ktorého ochrana bola

vyhlásená vyhláškou Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 31/2008 Z. z., ktorou sa vyhlasuje Chránené vtáčie územie Žitavský luh, a to najneskôr v lehote troch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z podkladov súdneho spisu, vrátane pripojeného administratívneho spisu správneho orgánu, boli zistené nasledujúce **skutkové okolnosti**.

Vyhláškou MŽP SR č. 31/2008 Z. z. zo 7. január 2008 podľa § 26 ods. 6 zák. č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny bolo vyhlásené Chránené vtáčie územie Žitavský luh.

Podľa § 1 cit. vyhlášky Chránené vtáčie územie Žitavský luh bolo vyhlásené na účel zabezpečenia priaznivého stavu biotopov druhov vtákov európskeho významu a biotopov sťahovavých druhov vtákov chriašteľa bodkovaného, kačice chrapľavej a kane močiarnej a zabezpečenia podmienok ich prežitia a rozmnožovania.

Citovaná vyhláška nadobudla účinnosť 1.2.2008.

Z podkladov súdneho spisu vyplývajú nasledujúce úkony navrhovateľa a správnych orgánov:

1.) Navrhovateľ **24. septembra 2012** podal na MŽP SR na základe ust. § 53 ods. 1 zák.č. 543/2002 Z.z. ***návrh na zrušenie ochrany osobitne chránenej časti prírody a krajiny***. Týmto návrhom ako spoluvlastník pozemku s parc. č. 2898, druh pozemku orná pôda vo výmere 20508 m², takto zapísaného Správou katastra Nové Zámky v LV č. X. pre katastrálne územie V., navrhol, aby bola zrušená ochrana tohto pozemku, ktorá bola vyhlásená na základe ust. § 26 ods.6 zák.č. 543/2002 Z.z. vyhláškou MŽP SR č. 31/2008 Z.z., ktorou sa vyhlasuje Chránené vtáčie územie Žitavský luh. Ako dôvod návrhu uviedol, že predmet ochrany stanovený uvedenou vyhláškou zanikol. Druhy vtákov, na účely zabezpečenia prežitia ktorých bolo Chránené vtáčie územie Žitavský luh vyhlásené, sa na pozemku s parc.č. 2898 v kat. úz. V. vôbec nevyskytujú. Na tomto pozemku tieto druhy vtákov nehniedzia, nelovia tu a nezberajú tu potravu a nejedná sa ani o pozemok, na ktorom by mali oddychové miesta, resp. migračné miesta. Uviedol, že zrušenie ochrany vo vzťahu k predmetnému pozemku nebude mať žiaden vplyv na predmet ochrany definovaný cit.

vyhláškou. V súvislosti s týmto návrhom žiadal, aby vo veci bolo vykonané riadne konanie v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 543/2002 Z.z., pričom poukázal na ust. § 53 ods.2 tohto zákona, podľa ktorého na zrušenie ochrany sa vzťahujú obdobne ustanovenia § 50 a § 51 tohto zákona. Navrhovateľ žiadal, aby príslušný správny orgán vo veci pri prejednaní tohto návrhu postupoval v zmysle § 50 zák.č. 543/2002 Z.z. a aby vykonal na pozemku s parc. č. 2898 pre kat. úz. V. riadne zisťovanie výskytu druhov vtákov, kvôli ochrane ktorých bolo aj na tomto pozemku vyhlásené Chránené vtáčie územie Žitavský luh, lebo len týmto spôsobom je možné preukázateľne zistiť opodstatnenosť, resp. neopodstatnenosť ďalšieho trvania ochrany v danej lokalite.

2) K návrhu navrhovateľa *odporca* na základe vyžiadaných podkladov od Štátnej ochrany prírody SR *zaujal stanovisko* vedené pod č.: 3967/2012-2.1 z 2. januára 2013, ktoré doručil navrhovateľovi. V tomto stanovisku uviedol, že dotknutý pozemok je súčasťou CHVÚ Žitavský luh vyhláseného vyhláškou MŽP SR č. 31/2008 Z. z., ktorou sa vyhlasuje CHVÚ Žitavský luh. Na časti predmetného pozemku sa nachádza tiež ochranné pásmo prírodnej pamiatky Rieka Žitava s tretím stupňom ochrany. Predmetom ochrany CHVÚ Žitavský luh je hniezdna populácia druhov vtákov európskeho významu a biotopov sťahovavých druhov vtákov chriašťa bodkovaného (Porzana porzana, kačice chrapľavej (Anas querquedula) a kane močiarnej (Circus aeruginosus).

Rozhodujúce pre zabezpečenie cieľov ochrany CHVÚ je zachovanie, prípadne zlepšenie ekologického stavu biotopov, na ktoré sú viazané druhy vtákov, na ochranu ktorých sa chránené vtáčie územie vyhlasuje. Pri vymedzení hraníc CHVÚ Žitavský luh sa vychádzalo z najnovších vedeckých poznatkov o špecifických podmienkach tejto oblasti, ktorá si vyžaduje ochranu biotopov vyššie uvedených druhov vtákov. Keďže vplyvom viacerých faktorov (biotických, abiotických, napr. klimatických a hydrologických) sa hniezdne lokality druhov vtákov menia v čase a priestore, pre zaradenie lokality do CHVÚ nie je rozhodujúcou podmienkou priamo výskyt kritériových druhov vtákov na určitom mieste v určitom čase, ale význam lokality, hoci len potenciálny, ako hniezdny, potravný alebo migračný biotop pre tieto druhy.

Zmena hraníc CHVÚ vyhláseného v zmysle čl. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES z 30. novembra 2009 o ochrane voľne žijúceho vtáctva je možná len vo výnimočných a odôvodnených prípadoch. Vychádzajúc z judikatúry Európskeho súdneho dvora (C-44/95, C-96/98) a usmernení Európskej komisie je to buď v prípade ak prirodzeným vývojom, ktorému nebolo možné predísť alebo zabrániť, došlo k významným zmenám

v biotopoch druhov vtákov, na základe ktorých lokalita v CHVÚ stratila svoju ornitologickú hodnotu (napríklad odplavenie hniezdneho ostrova), alebo ak v dôsledku preukázateľného vedeckého omylu bola do CHVÚ zaradená lokalita, ktorá nemá hodnotu pre druhy vtákov európskeho významu alebo sťahovavé druhy vtákov, pre ktorých ochranu bolo územie vymedzené, pričom je nutné brať v úvahu dlhodobé hľadisko, napríklad umožniť potenciálnu zmenu lokalít na rozmnožovanie druhu v rámci rozsiahlejšieho územia. Súčasne musí byť splnená podmienka, že takáto lokalita sa medzičasom nestala významnou lokalitou s pravidelným výskytom iných druhov vtákov európskeho významu alebo sťahovavých druhov vtákov a nie je významná pre integritu CHVÚ (napríklad netvorí ochrannú zónu alebo nie je potenciálnou lokalitou vhodnou na revitalizáciu).

Monitoring kritériových druhov vtákov v Chránenom vtáčom území Žitavský luh zabezpečuje Slovenská ornitologická spoločnosť/Birdlife Slovensko a Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky, Správa Chránenej krajinej oblasti Dunajské luhy. Dotknutá parcela č. 2898, na ktorej sa nachádzajú biotopy európskeho významu Aluviálne lúky zväzu *Cnidion venosi* (6440) a Nížinné a podhorské kosné lúky (6510) predstavuje v rámci Chráneného vtáčieho územia Žitavský luh významnú lokalitu s výskytom viacerých druhov vtákov národného významu, ako aj druhov vtákov európskeho významu. Z kritériových druhov vtákov sa na tejto parcele vyskytujú kaňa močiarna (*Circus aeruginosus*) a chriaštel bodkovaný (*Porzana porzana*).

Nakoľko účelom ochrany CHVÚ Žitavský luh je zabezpečenie priaznivého stavu biotopov druhov vtákov európskeho významu a biotopov sťahovavých druhov vtákov chriaštele bodkovaného (*Porzana porzana*), kačice chrapľavej (*Anas querquedula*) a kane močiarnej (*Circus aeruginosus*), ako aj zabezpečenie podmienok ich prežitia a rozmnožovania, pričom parcela č. 2898 je miestom výskytu dvoch z troch kritériových druhov, v zmysle § 53 ods.1 zák.č. 543/2002 Z.z. nie je daný dôvod na zmenu osobitne chránenej časti prírody a krajiny vyňatím predmetnej parcely z Chráneného vtáčieho územia Žitavský luh.

3) Navrhovateľ podaním z 21. januára 2013 na základe ust. § 31 zák.č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov podal na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky podnet na preskúmanie zákonnosti postupu odporcu v konaní o návrhu na zrušenie ochrany osobitne chránenej časti prírody a krajiny. Uviedol, že odporca nevykonal riadne správne konanie v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 543/2002 Z.z.. S poukazom na § 53 ods.2 cit. zákona uviedol, že odporca mal postupovať v zmysle ust. § 50 cit. zákona,

resp. v zmysle ustanovenia § 81 ods.1 cit. zákona, z ktorého vyplýva, že na dané konanie sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Na základe predmetného návrhu malo byť vo veci vykonané riadne správne konanie postupom stanoveným zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Tým, že vo veci správne konanie vykonané nebolo, nemohol si uplatňovať žiadne práva, ktoré mu ako účastníkovi konania prislúchajú a odporca bez akéhokoľvek dokazovania mu len oznámil zamietavé stanovisko, ktoré je navyše založené na nepravdivých skutočnostiach, a tak je arbitrárne a nepreskúmateľné. Podľa názoru navrhovateľa výsledkom daného konania malo byť vydanie rozhodnutia vo veci samej, ktoré mohlo byť podrobené preskúmaniu v odvolacom, resp. súdnom konaní. Zároveň namietal, že druhy vtákov, na účely zabezpečenia prežitia ktorých bolo Chránené vtáčie územie Žitavský luh vyhlásené, sa na pozemku s parc.č. 2898 v kat. úz. V. vôbec nevyskytujú.

Navrhovateľ sa prostredníctvom tohto podnetu žiadal, aby príslušný prokurátor v rozsahu svojej pôsobnosti vykonal opatrenia na odstránenie zistených porušení v predmetnom konaní a zároveň žiadal, aby preskúmal zákonnosť postupu odporcu pri vyhlasovaní Chráneného vtáčieho územia Žitavský luh.

4) Generálna prokuratúra SR uvedený podnet vybavila upovedomením navrhovateľa pod č. VI/1 Gd 24/13-8 z 18. marca 2013, ktorým mu oznámila, že preskúmaním na vec sa vzťahujúcich podkladov bolo zistené, že jeho argumentácii prisvedčiť nemožno. S poukazom na ustanovenia § 26 ods.1, 6, § 53 ods.1, 2 zák.č. 543/2002 Z.z., ktoré citovala uviedla, že chránené vtáčie územie vyhlasuje ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorým v danom prípade je vyhláška č. 31/2008 Z.z., ktorou sa vyhlasuje Chránené vtáčie územie Žitavský luh. Na prijatie všeobecne záväzného právneho predpisu sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. Všeobecné záväzné právne predpisy nie sú výsledkom postupu podľa správneho poriadku, a tiež na ich zmenu a zrušenie nemožno uplatniť všeobecné predpisy o správnom konaní. Všeobecne záväzné právne predpisy ako normatívne správne akty totiž nemožno stotožňovať s individuálnymi právnymi aktmi, spravidla rozhodnutiami o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických a právnických osôb. Zmenu všeobecne záväzného právneho predpisu možno dosiahnuť legislatívnym procesom, a to rovnakým akým bol všeobecný právny predpis prijatý. Individuálnym rozhodnutím v správnom konaní zmenu všeobecne záväzného právneho predpisu dosiahnuť nemožno.

Pokiaľ je ochrana osobitne chránenej časti prírody a krajiny založená všeobecne záväzným právnym predpisom, je potom oprávnenie vlastníka na podanie návrhu na zmenu alebo zrušenie takejto ochrany upravené v ust. § 53 ods.1 vete druhej zákona č. 543/2002 Z.z. návrhom na zmenu všeobecne záväzného právneho predpisu. Takýto návrh nie je žiadosťou akú má na mysli ust. § 82 ods.11 zák. č. 543/2002 Z.z., pretože zákon v legislatívnom procese prijímania všeobecne záväzných predpisov a ich zmien vydávanie rozhodnutí podľa predpisov o správnom konaní nepredpokladá.

Podľa názoru Generálnej prokuratúry SR záver navrhovateľa, že postupom ministerstva mu bola odňatá možnosť podať opravný prostriedok, resp. podať návrh na preskúmanie súdom, neobstojí. Za predpokladu preskúmania zákonnosti navrhovateľom pertraktovaného rozhodnutia súdom, by totiž v konečnom dôsledku súd rozhodoval o povinnosti ministerstva zmeniť všeobecne záväzný právny predpis a takúto právomoc zákon súdu nezveril. Neobstojí ani výhrada navrhovateľa, že stanovisko ministerstva, ktorým odpovedalo na návrh, je založené na nepravdivých okolnostiach, a je teda arbitrárne a pre nedostatok formy i nepreskúmateľné. Zo zadovážených podkladov je zrejmé, že ministerstvo sa podaným návrhom na zrušenie ochrany osobitne chránenej časti prírody a krajiny z hľadiska jeho opodstatnenosti zaoberalo a pri odpovedi na návrh vychádzalo z odborného stanoviska Štátnej ochrany prírody SR zo 4. decembra 2012 č. ŠOP SR/4178/2012, ktoré si zadovážilo práve na tento účel. Podľa názoru GP SR postup ministerstva z vecného i procesného hľadiska zodpovedá zákonu.

5) Navrhovateľ podaním zo 4. februára 2013 podľa § 3 zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach podal **sťažnosť proti postupu odporcu** v konaní o návrhu na zrušenie ochrany osobitne chránenej časti prírody a krajiny, ktorú adresoval MŽP SR. Táto sťažnosť bola obsahovo totožná s podnetom navrhovateľa, podaným na Generálnu prokuratúru SR.

6) **Ministerstvo životného prostredia SR, odbor rezortnej kontroly** upovedomením z 5.3.2013, č. 10/2013-stf.-1.3, **upovedomilo navrhovateľa**, že v súlade s § 6 ods. 4 zák.č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach v znení zákona č. 289/2012 Z.z. bola jeho **sťažnosť odložená**. Vykonaním prvotných úkonov smerujúcich k prešetreniu sťažnosti bolo totiž zistené, že v totožnej veci koná prokuratúra.

7) **Navrhovateľ v nadväznosti na uvedené – potom, ako na základe jeho sťažnosti, ktorou sa obrátil na odporcu, resp. Generálnu prokuratúru SR s podnetom na preskúmanie**

zákonnosti postupu odporcu, prostriedkami ktorými náprava v predmetnej veci zjednaná nebola – podal na Najvyšší súd Slovenskej republiky predmetný návrh proti nečinnosti orgánu verejnej správy.

Navrhovateľ ako dôvod návrhu uviedol, že *odporca ako príslušný orgán verejnej správy v danom prípade nekonal bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným zákonom č. 543/2002 Z. z., nevykonal týmto zákonom predpísané úkony*, vo veci nebolo vykonané konanie v zmysle príslušných ust. zákona č. 543/2002 Z. z., pričom z ust. § 53 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z. z. vyplýva, že na zrušenie ochrany sa vzťahujú obdobne ust. §§ 50 a 51 tohto zákona. Odporca mal postupovať v zmysle ust. § 50 zákona č. 543/2002 Z. z. na základe návrhu na zrušenie ochrany osobitne chránenej časti prírody a krajiny, vo veci vykonať konanie postupom stanoveným zákonom č. 543/2002 Z. z. a tým, že vo veci konanie vykonané nebolo, nemohol si uplatňovať žiadne práva, ktoré mu ako účastníkovi konania prislúchajú. *Vo veci neboli vykonané žiadne úkony a žiadne dokazovanie, ktoré by bolo zamerané na meritum veci, t. j. na to, či predmet ochrany na danom pozemku, trvá alebo nie*. Ministerstvo mu bez akéhokoľvek dokazovania len oznámilo zamietavé stanovisko, ktoré je navyše založené na nepravdivých skutočnostiach.

Podľa ust. § 53 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z.z., zmena alebo zrušenie ochrany osobitne chránenej časti prírody a krajiny sa vykoná do jedného roka od podania návrhu alebo od zistenia nových skutočností, ktoré majú závažný vplyv na predmet ochrany, alebo ak predmet ochrany zanikol, a to rovnakým spôsobom, akým sa ochrana podľa tohto zákona vyhlasuje (ustanovuje). *Návrh na zmenu alebo zrušenie je oprávnený podať aj správca, vlastník alebo nájomca nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v chránenom území alebo jeho ochrannom pásme, ak už nie je zrejmý predmet ochrany alebo tento zanikol*, ako aj pokiaľ nebolo v zákonnej lehote rozhodnuté o nároku na náhradu za obmedzenie bežného obhospodarovania.

Z návrhu navrhovateľa je zrejmé, že sa domáhal dôsledného postupu podľa § 53 ods.2 pred bodkočiarkou, v zmysle ktorého, na zmenu alebo zrušenie ochrany podľa ods. 1 sa vzťahujú obdobne ustanovenia § 50 a § 51. Ide o ustanovenia upravujúce vyhlasovanie ochrany osobitne chránených častí prírody a krajiny (§ 50) a štátny zoznam osobitne chránených častí prírody a krajiny (§ 51).

Vyhlasovanie ochrany osobitne chránených častí prírody a krajiny je upravené v § 50 zákona č. 543/2002 Z. z., nasledovne:

Návrh na vyhlásenie ochrany chráneného územia alebo jeho príslušného pásma (§ 54 ods.13) doručí navrhovateľ orgánu ochrany prírody príslušnému na oznámenie zámeru, ktorý dá jeho opodstatnenosť posúdiť organizácii ochrany prírody z hľadiska ekologických, ekonomických a sociálnych vplyvov, a do 30 dní vydá navrhovateľovi stanovisko k návrhu, to neplatí ak návrh predkladá organizácia ochrany prírody (ods. 1).

Podľa § 50 ods. 2 veta prvá a druhá zák.č. 543/2002 Z.z., orgán ochrany prírody je povinný vlastníkovi, správcovi a nájomcovi pozemku dotknutého zamýšľanou ochranou, ktorého možno zistiť z evidencie v katastri nehnuteľností, dotknutej obci a dotknutým orgánom štátnej správy písomne oznámi zámer vyhlásiť chránené územie, zóny chráneného územia alebo chránený strom. **Orgánom ochrany prírody príslušným na oznámenie zámeru a na postup podľa odsekov 5 a 6 je okresný úrad v sídle kraja**, ak ide o chránený krajinný prvok alebo chránený strom, je týmto orgánom okresný úrad.

Podľa § 50 ods. 5 veta prvá, tretia pred bodkočiarkou zák.č. 543/2002 Z.z., **vlastník**, správca a nájomca dotknutého pozemku, obec a dotknutý orgán štátnej správy **má právo** najneskôr do 30 dní od doručenia oznámenia zámeru alebo jeho verejného oznámenia **podat'** k nemu **písomné pripomienky** orgánu ochrany prírody. **Orgán ochrany prírody je povinný najneskôr do 30 dní pripomienky prerokovať s tým, kto ich podal.**

Podľa ustanovenia § 53 ods.2 pred bodkočiarkou zák.č. 543/2002 Z.z. **na zmenu alebo zrušenie ochrany podľa odseku 1) sa vzťahujú obdobne ustanovenia § 50 a § 51.**

Navrhovateľ nezákonný postup odporcu videl v tom, že odporca nedodržel zákonný postup pri rozhodovaní o jeho návrhu, ktorým sa domáhal zrušenia ochrany horeoznačeného pozemku, ktorý je súčasťou Chráneného vtáčieho územia Žitavský luh.

Cieľom procesnej úpravy zakotvenej v štvrtej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy“ je poskytnúť fyzickým a právnickým osobám účinnú súdnu ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy.

Z ustanovenia § 250t ods. 1 O.s.p. vyplýva, že konanie sa začína na návrh, v ktorom fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný. Navrhovateľ sa svojím návrhom domáha teda preskúmania zákonnosti postupu orgánu verejnej správy v jeho právnej veci.

Pod postupom správneho orgánu treba rozumieť aj nečinnosť správneho orgánu (§ 244 ods. 3 O.s.p.), ktorou správny orgán realizuje svoju právomoc vymedzenú osobitnými zákonmi. Činnosť predstavuje aktívny postup podľa procesných a hmotnoprávnych predpisov, ktoré správny orgán oprávňujú a súčasne zaväzujú na úkony v priebehu konania.

Správny súd na základe návrhu, ktorým sa navrhovateľ domáha preskúmania nečinnosti orgánu verejnej správy preskúma zákonnosť postupu správneho orgánu, t. j. skúma, či jeho činnosť, ktorou realizuje svoju právomoc vymedzenú osobitnými zákonmi, je, alebo nie je v súlade s týmito zákonmi. Pri preskúmaní zákonnosti činnosti správneho orgánu súd skúma, či správny orgán vykonal zákonom predpísané úkony, alebo ich opomenul, resp. odmietol vykonať, prípadne či nevykonal chybný úkon.

Keďže aj konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy je ovládané dispozičnou zásadou, správny súd preskúmava zákonnosť postupu správneho orgánu iba z hľadiska námietok uplatnených v návrhu.

Predpokladom úspešnosti takéhoto návrhu je, aby vykonanie úkonov v správnom konaní, ktorých sa dožaduje navrhovateľ, určili príslušné procesné, ale aj hmotnoprávne normy.

V predmetnej veci, ako už bolo vyššie uvedené, navrhovateľ, ktorý využil svoje oprávnenie prislúchajúce mu z ustanovenia § 53 ods. 1 veta druhá zák. č. 543/2002 Z. z. namietal, že v rámci konania o zrušenie ochrany osobitne chránenej časti prírody a krajiny, odporca nedodrжал postup v zmysle § 50 a § 51 zák. č. 543/2002 Z. z.. ***Navrhovateľ sa domáhal vykonania dokazovania zameraného na meritum veci.***

Správne konanie všeobecne upravuje správny poriadok, ak osobitným predpisom nie

je ustanovená iná procesná úprava. Podľa jeho § 1 ods.1 sa tento zákon vzťahuje na konanie, v ktorom v oblasti verejnej správy správne orgány rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Zákon č. 543/2002 Z. z. obsahuje osobitnú úpravu procesného postupu orgánov ochrany prírody v rámci jeho šiestej časti nazvanej „Konanie“ v ustanoveniach § 81 až § 89. Podmienky a rozsah aplikovateľnosti správneho poriadku na konanie podľa uvedeného zákona upravuje § 81 zákona o ochrane prírody. Ustanovenie § 81 ods. 2 cit. zákona upravuje prípady v ktorých je subsidiárne uplatnenie správneho poriadku vylúčené.

V zmysle § 81 ods.2 písm. p) a q) citovaného zákona, **všeobecné predpisy o správnom konaní** s výnimkou ustanovení o miestnej príslušnosti **sa nevzťahujú na**

- **vyhlasovanie ochrany osobitne chránených častí prírody a krajiny podľa § 50** okrem rozhodovania podľa § 50 ods. 6 (*s vecou nesúvisí*)
- **zmenu a zrušenie ochrany osobitne chránenej časti prírody a krajiny podľa § 53.**

Z uvedeného vyplýva, že na posudzovanú vec sa ustanovenia správneho poriadku nevzťahujú.

Z podkladov pripojeného administratívneho spisu odporcu vyplýva, že po doručení návrhu navrhovateľa (27.9.2012), žiadosťou z 12. októbra 2012 požiadal Štátnu ochranu prírody a krajiny Slovenskej republiky o stanovisko k návrhu na zrušenie ochrany osobitne chránenej časti prírody a krajiny.

Štátna ochrana prírody a krajiny SR predložila požadované písomne vypracované stanovisko zo 4. októbra 2012 odporcovi, ktoré mu bolo doručené 8. novembra 2012. Odporca následne listom z 28. novembra 2012 požiadal Štátnu ochranu prírody a krajiny SR o doplnenie stanoviska k dôvodom, na základe ktorých sa navrhuje zrušenie ochrany predmetného pozemku vo vlastníctve žiadateľa s poukazom na to, že predmetom návrhu na zrušenie je len jedna parcela, nie celé CHVÚ. Žiadosti odporcu bolo vyhovené stanoviskom Štátnej ochrany prírody a krajiny SR zo 4. decembra 2012, doručeným dňa 11. decembra 2012. Vychádzajúc zo záverov tohto stanoviska, podľa ktorého zákonom č. 543/2002 Z.z.

požadované podmienky pre zrušenie ochrany predmetného pozemku splnené neboli, odporca oznámil navrhovateľovi svoje stanovisko z 2. januára 2013 č. 3967/2012- 2.1 so záverom, že jeho návrh nie je dôvodný.

Podľa názoru Najvyššieho súdu SR základnou podmienkou pre postup podľa § 53 ods.1 zák. č. 543/2002 Z. z., je zistenie nových skutočností, ktoré majú závažný vplyv na predmet ochrany alebo zánik predmetu ochrany, resp. v prípade podania návrhu vlastníka (nájomcu) nehnuteľnosti naplnenie podmienky, že **predmet ochrany už nie je zrejmý alebo zanikol**. Vzhľadom na uvedenú zákonnú podmienku nemôže byť predmetom konania podľa § 50 akýkoľvek návrh vlastníka (správcu, nájomcu) pozemku, resp. inej osoby, ale len návrh, ktorý je opodstatnený.

Najvyšší súd SR prisvedčil argumentácii odporcu v tom, že pokiaľ orgán ochrany prírody nezistil žiadne dôvody na zmenu alebo zrušenie osobitne chránenej časti prírody a krajiny v dôsledku absencie, resp. nesplnenia zákonných podmienok, samotný proces podľa § 50 ods.1 až 4 zákona o ochrane prírody a krajiny, ktorého vykonanie navrhovateľ požaduje, by bol absolútne zbytočný a neúčelný, keďže jeho predmetom by bolo prerokovanie pripomienok vlastníka pozemku k návrhu, ktorý sám podal. Navrhovateľ síce tvrdí, že by mal možnosť napríklad podať pripomienky k podkladom Štátnej ochrany prírody SR, avšak hypoteticky zverejnený zámer by v tomto prípade žiadne podklady od Štátnej ochrany prírody SR neobsahoval, keďže táto organizácia s návrhom navrhovateľa nesúhlasila.

Ako už bolo uvedené vyššie odporca v predmetnej veci nemohol zachovať zákonný postup v zmysle ustanovení správneho poriadku, pretože kompetencia rozhodnúť o návrhu navrhovateľa zo žiadneho ustanovenia zákona o ochrane prírody a krajiny mu nevyplýva. V ustanovení § 53 ani v iných ustanoveniach tento zákon totiž neuvádza, že o návrhu na zrušenie osobitne chránenej časti prírody a krajiny rozhodujú štátne orgány ochrany prírody a krajiny v správnom alebo inom konaní.

Zák. č. 543/2002 Z.z. v § 53 ods.1 ustanovuje, že zmena alebo zrušenie osobitne chránenej časti prírody a krajiny sa vykoná rovnakým spôsobom, akým sa podľa tohto zákona vyhlasuje ochrana osobitne chránenej časti prírody a krajiny, t.j. podľa ustanovenia § 50 zákona o ochrane prírody a krajiny, ktoré upravuje proces tvorby a vydania normatívneho

právneho aktu, ktorý je automaticky vylúčený z aplikácie správneho poriadku (viď napr. odôvodnenie rozhodnutia Ústavného súdu SR – nález Pl. ÚS 22/06-81 z 1. októbra 2008).

Chránené vtáčie územie vyhlasuje ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorým v danom prípade je vyhláška č. 31/2008 Z.z., ktorou sa vyhlasuje Chránené vtáčie územie Žitavský luh. Na prijatie všeobecne záväzného právneho predpisu sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. Všeobecné záväzné právne predpisy nie sú výsledkom postupu podľa správneho poriadku, a tiež na ich zmenu a zrušenie nemožno uplatniť všeobecné predpisy o správnom konaní. Všeobecne záväzné právne predpisy ako normatívne správne akty totiž nemožno stotožňovať s individuálnymi právnymi aktmi, spravidla rozhodnutiami o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických a právnických osôb. Zmenu všeobecne záväzného právneho predpisu možno dosiahnuť legislatívnym procesom, a to rovnakým, akým bol všeobecný právny predpis prijatý. ***Individuálnym rozhodnutím v správnom konaní nemožno dosiahnuť zmenu všeobecne záväzného právneho predpisu.***

Pokiaľ je ochrana osobitne chránenej časti prírody a krajiny založená všeobecne záväzným právnym predpisom, je potom oprávnenie vlastníka na podanie návrhu na zmenu alebo zrušenie takejto ochrany upravené v ust. § 53 ods.1 vete druhej zákona č. 543/2002 Z.z. návrhom na zmenu všeobecne záväzného právneho predpisu. Takýto návrh nie je žiadosťou akú má na mysli ust. § 82 ods. 11 zák. č. 543/2002 Z.z., pretože zákon v legislatívnom procese prijímania všeobecne záväzných predpisov a ich zmien vydávanie rozhodnutí podľa predpisov o správnom konaní nepredpokladá.

Základným predpokladom úspešnosti návrhu navrhovateľa v posudzovanej veci bolo, aby preukázal, že postup odporcu pri vybavovaní jeho návrhu nebol v súlade so zákonom. Zo zadovážených podkladov je zrejmé, že odporca sa podaným návrhom na zrušenie ochrany osobitne chránenej časti prírody a krajiny z hľadiska jeho opodstatnenosti zaoberal a pri odpovedi na návrh vychádzal z odborného stanoviska Štátnej ochrany prírody SR zo 4. decembra 2012 č. ŠOP SR/4178/2012, ktoré si zadovážil práve na tento účel. Tento postup odporcu podľa názoru Najvyššieho súdu SR nebol v rozpore so zákonom.

S poukazom na horeuvedené skutočnosti, Najvyšší súd SR dospel k záveru,

že v posudzovanej veci nezákonnosť postupu odporcu, resp. jeho nečinnosť preukázaná nebola, z dôvodu ktorého návrh navrhovateľa postupom podľa § 250t ods. 4 O.s.p. ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250t ods. 5 O.s.p. tak, že navrhovateľovi, ktorého návrhu nebolo vyhovené, právo na náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave 28. mája 2014

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ing. Dagmar Lojová